14/02/2022

Ο Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας Τιμόθεος. Ο καλοκάγαθος Επίσκοπος της αγάπης – 30 χρόνια από την κοίμησή του

/ Γνώμες

Γράφει ο Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Ηλιάκης

Την 14η του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 1992 εξεδήμησε προς Κύριο, πέντε μόλις μήνες μετά την εκδημία του κατά σάρκα αδελφού του, μακαριστού Μητροπολίτου Παραμυθίας Τίτου, ο πρύτανης της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, Μητροπολίτης Ν. Ιωνίας και Φιλαδελφείας Τιμόθεος ο Α΄ο Ματθαιάκης. Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Τιμόθεος είδε το φως του ηλίου στην Αθήνα την 1η Μαΐου 1914. Γονείς του οι εξ Ηρακλείου της Κρήτης ευσεβείς Χριστιανοί ο Εμμανουήλ και η Αικατερίνη Ματθαιάκη, οι οποίοι απέκτησαν εννέα ακόμη τέκνα,

μεταξύ των οποίων τον μακαριστό Μητροπολίτη Παραμυθίας Τίτο (+4-9-1991). Η οικογένεια του πρόσφερε στην Εκκλησία τρείς Αρχιερείς, τον ίδιο και τον αδελφό του Τίτο και τον εξ αδελφής ανεψιό τους Μητροπολίτη Τριφυλίας Στέφανο Ματακούλια.(+ 25 Δεκεμβρίου 2007). Σταύρος το κατά κόσμον όνομά του. Μαθητής στο 9ο Δημοτικό Σχολείο Πλάκας και στο Α΄ Γυμνάσιο Πλάκας καθώς και εις το Σχολαρχείο της ίδιας περιοχής. Πρώτος Πνευματικός του ο άγιος Νικόλαος Πλανάς. Αναγνώστης χειροθετείται σε ηλικία 12 ετών στον ιστορικό Ι. Ναό των Αγίων Αποστόλων της αρχαίας Αγοράς, από τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσόστομο Παπαδόπουλο(+1938). Φοιτητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών σπουδάζει την ιερά επιστήμη κατά τα έτη 1930-1935.Μοναχός κείρεται στις 30 Ιουλίου 1937 εις την Ι. Μονή Πεντέλης υπό του Ηγουμένου αυτής Αρχιμ. Χρυσοστόμου Δασκαλάκη (μ.τ. Μητροπολίτου Γυθείου και κατόπιν Μεσσηνίας) παρισταμένου του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου που του έδωσε και το όνομα Τιμόθεος. Διάκονος χειροτονείται στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής οδ. Ακαδημίας στις 8 Αυγούστου 1937,υπό του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου Α΄.

Πρεσβύτερος χειροτονείται στον ίδιο Ναό, εντολή του Αρχιεπισκόπου Χρυσάνθου, υπό του Επισκόπου Ταλαντίου Παντελεήμονος Παπαγεωργίου (μ.τ. Μητροπολίτου Εδέσσης και κατόπιν Θεσσαλονίκης), στις 13 Απριλίου 1940 και τοποθετείται Εφημέριος, Ιεροκήρυξ και Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου στον Ι. Ναό Αγίας Ειρήνης οδ. Αιόλου με Διάκονο τον Μακάριο Κυκκώτη, τον μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο και Εθνάρχη της Κύπρου.

Επιστρατεύεται κατά την διάρκεια του Ελληνοϊταλικού πολέμου 1940-41 και προσφέρει τις υπηρεσίες του ως Στρατιωτικός Ιερεύς στο Ε’ Στρατιωτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης. Η Πολιτεία τον τιμά με πλείστες διακρίσεις για τις προσφορές του στην Πατρίδα.

Στον Ι. Ναό του Προφήτη Ηλία στο Παγκράτι διορίζεται το 1941 όπου συμβάλλει στην αποπεράτωση και τον εγκαινιασμό του καθώς και στην πνευματική, φιλανθρωπική, και κοινωνική κίνηση της Ενορίας και την δημιουργία Χριστιανικών Ομίλων Νέων, Κυριών και Νεανίδων από τους οποίους προήλθαν πλείστοι Αρχιερείς, Ιερείς, Επιστήμονες και Χριστιανοί Οικογενειάρχες. Παράλληλα προσφέρει τις υπηρεσίες του εις την Μητέρα Εκκλησία ως Μέλος της Πατριαρχικής Εξαρχίας Δωδεκανήσου (1946 – 47) και ως Ιεροκήρυξ στις Τεχνικές Σχολές Λέρου (1949 – 50).

Η Θεσσαλονίκη τον κερδίζει ως Επίσκοπο Μυρέων, Βοηθό του μακαριστού Μητροπολίτου Γενναδίου (+1951).

Χειροτονείται Επίσκοπος στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών την 1η Μαρτίου

1951,από τον Μητροπολίτη Πρεβέζης Ανδρέα, παλαίου Σχολάρχου του στο Σχολαρχείο Πλάκας, και δέκα ακόμη Αρχιερέων.

Αναλαμβάνει αμέσως τα νέα του καθήκοντα και εντός ελαχίστου χρόνου και την Τοποτηρητεία της Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης μετά την κοίμηση του Μητροπολίτου Γενναδίου.(+ 17 Μαρτίου 1951).

Στις 26 Μαρτίου 1954 εκλέγεται Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής, όπου κατά τρόπο πρωτοποριακό οργανώνει την ακριτική Μητρόπολη εργαζόμενος νυχθημερόν επί μια εικοσαετία, υπέρ της πνευματικής και κοινωνικής προκοπής του ποιμνίου του και της ειρηνικής συνυπάρξεως Χριστιανών και Μουσουλμάνων , ενώ παράλληλα προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες στην Διοίκηση της Εκκλησίας της Ελλάδος και στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Το 1961 επισκέπτεται του Σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας στη Κωνσταντινούπολη και συναντάται με τους αείμνηστους Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα και πρώην Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμο Ε’. Το ίδιο έτος επισκέπτεται ως Εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Ελλάδος τα Πατριαρχεία Αντιοχείας και Ιεροσολύμων καθώς και την Εκκλησία της Κύπρου, ενώ το 1963 υποδέχεται στην Κομοτηνή τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηναγόρα.

Στις 22 Μάιου 1974 εκλέγεται, « προς μείζονα της Εκκλησίας ωφέλειαν», πρώτος Μητροπολίτης της νεοσύστατης Ι. Μητροπόλεως Ν. Ιωνίας και Φιλαδελφείας και ενθρονίζεται στις 2 Ιουνίου 1974.

Εργάζεται με τον ίδιο ζήλο, την αυτή αγωνιστικότητα και εμπειρία σε όλους τους τομείς των Ποιμαντικών του καθηκόντων. Διοργανώνει πρωτοποριακά την Ιερά Μητρόπολη με την οποία τον συνδέουν δεσμοί ισχυροί από την εποχή της νεότητας του όταν ως Διάκονος κατά το έτος 1937 διορίσθηκε από την Ι. Αρχιεπισκοπή Αθηνών, Κατηχητής και Ιεροκήρυκας στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ελευθερουπόλεως Ν. Ιωνίας, πλησίον του μακαριστού πρόσφυγα Επισκόπου Πατάρων Μελετίου, Αρχιεπισκοπικού Επιτρόπου, τότε, Ν. Ιωνίας. Αγκαλιάζει την Νεότητα και τα γηρατειά, παρηγορεί και ενισχύει τους πρόσφυγες τιμώντας τις αλησμόνητες Πατρίδες. Υψώνει νέους Ναούς, Επισκοπείο και Φιλανθρωπικά Ιδρύματα, χειροτονεί νέους Ιερείς, ιδρύει Χριστιανικούς Ομίλους Νέων και Νεανίδων, υπηρετεί το Ποίμνιο του σαν στοργικός Πατέρας και Επίσκοπος και αγαπιέται από αυτό. Ο αείμνηστος Ιεράρχης διακρινόταν για την ευγένεια, την ιεροπρέπεια, το ήθος και το εκκλησιαστικό του φρόνημα, την αγιότροπο και αρχοντική παρουσία, το πηγαίο χιούμορ, την αγάπη του για κάθε Άνθρωπο και ειδικά για κάθε πονεμένο οδοιπόρο της ζωής, αγαπούσε και προστάτευε την Θεία Δημιουργία και ως Ψυχή βιούσα τον Χριστό και το ιερό Ευαγγέλιο, διέθετε κάλαμο γλυκύ, λογοτεχνικό, ποιητικό μέσα από τον οποίο εκφραζόταν συγκινητικά, σοφά και πρωτότυπα προφέροντας στην Ορθόδοξη Εκκλησία όσα πλείστα συγγράμματα

με αποκορύφωμα το « Ευχολόγιον περιστασιακών Ευχών».

Στις 14 Φεβρουαρίου 1992 Ο Μητροπολίτης Τιμόθεος αναχωρεί για το ταξίδι της Αιωνιότητος. Τον συντροφεύουν τα έργα της αγάπης του, τα πολυάριθμα συγγράμματα του και τα δάκρυα των πνευματικών του παιδιών. Η εκδημία του μακαριστού Επισκόπου έθλιψε βαθύτατα την Ορθόδοξη Εκκλησία και τον ευσεβέστατο Λαό της Ι. Μητροπόλεως Ν. Ιωνίας, Φιλαδελφείας, Ηρακλείου και Χαλκηδόνος. Της νεκρωσίμου αυτού Ακολουθίας, εις τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αναργύρων Ν. Ιωνίας, προέστη ο τότε Αντιπρόεδρος της Ιεράς Συνόδου, μακαριστός Μητροπολίτης Πατρών Νικόδημος, χειροτονηθείς Επίσκοπος υπό του μεταστάντος Αρχιερέως και εκπροσωπών τον ασθενούντα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, αείμνηστο, Σεραφείμ, παρουσία του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας κυρού Παρθενίου,20αδος Αρχιερέων, του ιερού Κλήρου και του πενθούντος ευσεβούς Λαού. Η ταφή του σεπτού σκηνώματος του έγινε προ του ιερού Βήματος εις τον περίβολο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Ν. Ιωνίας, όπου αργότερα ανεγέρθη ανδριάντας του υπό του Διαδόχου του αειμνήστου Μητροπολίτου Ν. Ιωνίας Κωνσταντίνου.

Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 1992: Ο Μητροπολίτης Τιμόθεος περνά στην αιωνιότητα, περνά στην εκκλησιαστική ιστορία ως Τιμόθεος ο Καλοκάγαθος !
Εισέρχεται στο Ουράνιο Θυσιαστήριο κρατώντας θυμίαμα εύοσμο τις αφιλάνθρωπες και αγαθές του πράξεις.

Παρασκευή 14 Φεβρουαρίου 1992:

Η Ορθοδοξία έγινε πλουσιότερη γιατί στα Συναξάρια της κατεγράφη με γράμματα χρυσά: «Επίσκοπος Τιμόθεος Έζησε εν Χριστώ, Εκοιμήθη εν Κυρίω, Ζεί παρά τω Θεώ» ! Όλα αυτά τα σφράγισε με την Διαθήκη του, με την συγκλονιστική φράση «Ο,τι απέκτησα, το απέκτησα από την Εκκλησία και στην Εκκλησία με άπειρη ευγνωμοσύνη το επιστρέφω».

Η Ιερά Μητρόπολη Ν. Ιωνίας και Φιλαδελφείας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Γαβριήλ, ο ιερός Κλήρος και ο ευσεβείς Λαός θα τιμήσουν επίσημα την μνήμη του μακαριστού πρώτου Ποιμενάρχου στα τριάντα χρόνια από την εκδημία του, με Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερό μνημόσυνο και Ημερίδα την Κυριακή της Τυρινής 6 Μαρτίου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αναργύρων Ν. Ιωνίας.

Αιωνία σου η μνήμη πολυσέβαστε, αγαπημένε και στοργικέ Πατέρα, Δεσπότη και Ευεργέτη. Με άπειρη ευγνωμοσύνη και αγάπη.

ΠΡΟΒΕΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΚΑΙΝΙΑΣ
ΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
ΡΙΚΙΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΓΙΟΝΟΣ

ΑΝΑΘΗΜΑ

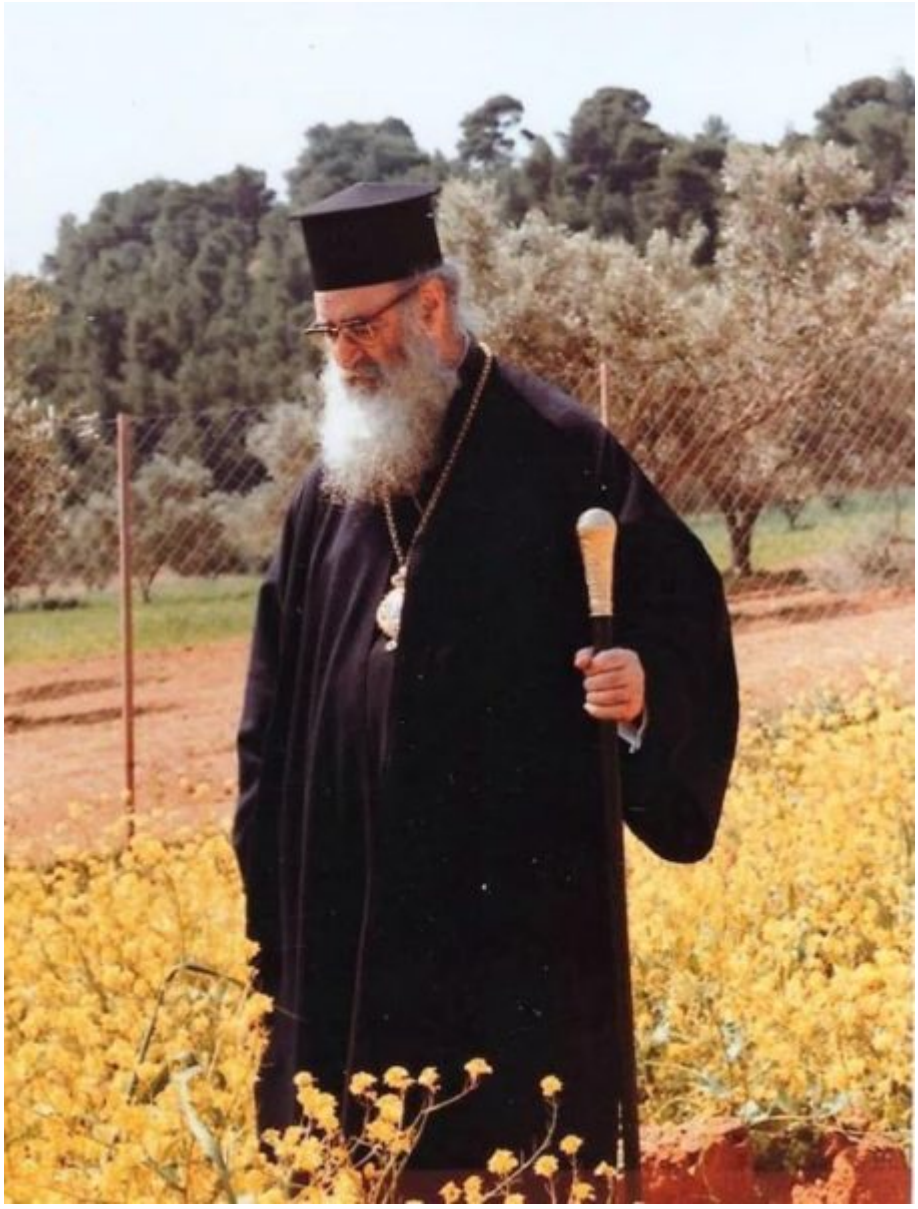
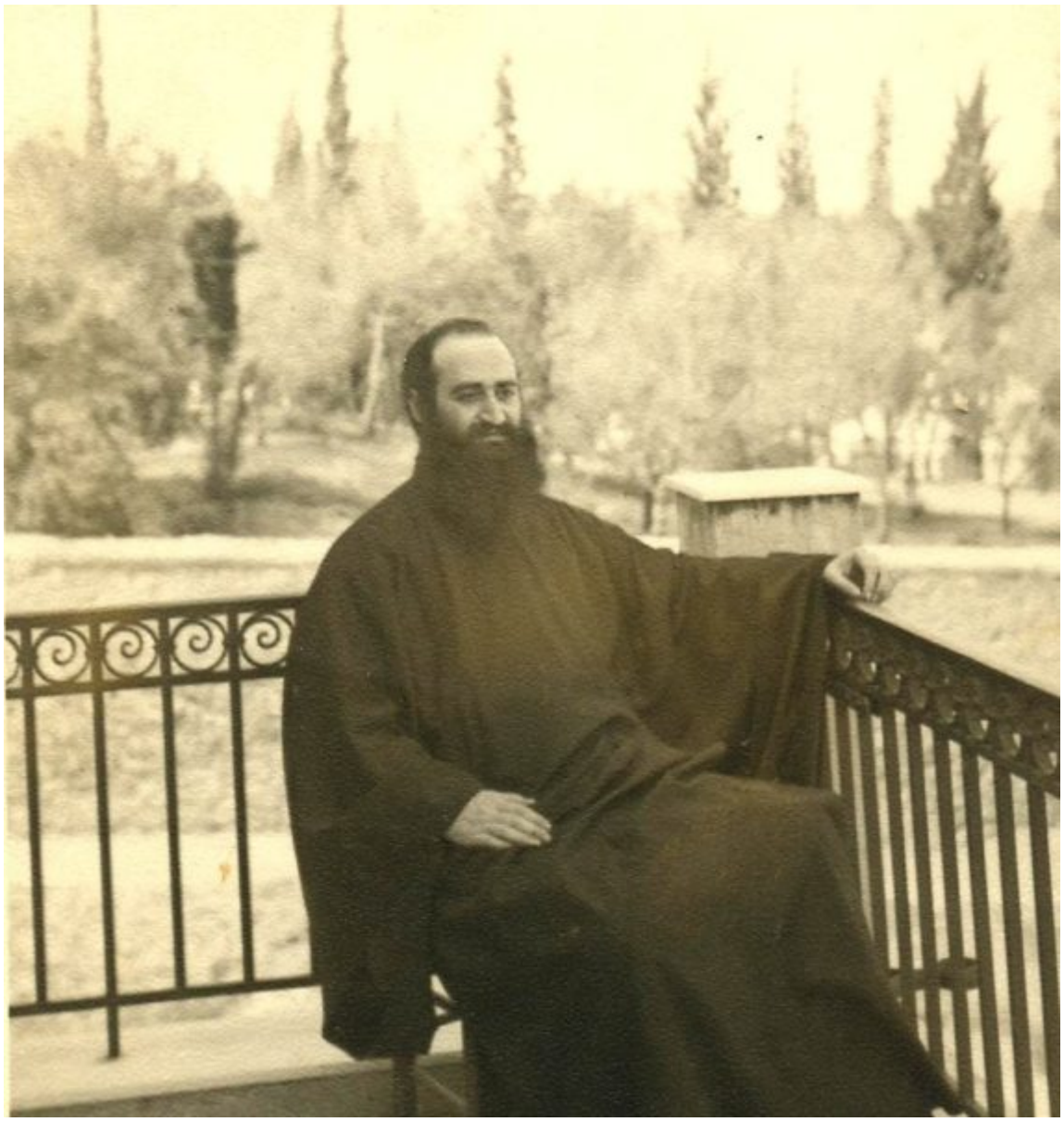
ΑΝΑΘΗΜΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΣΣ
ΤΟΥ Ι. ΚΛΗΡΟΥ